

Duplica 25. aprila 1970

LETO XVII. — ŠT. 2

RAZGOVOR S TOV. FRANCEM ŠEPCEM, VODJEM SPLOŠNE SLUŽBE

Vprašanje: Prosim vas, da nam nekaj poveste o samoupravljanju in informiranju v tovarni.

Odgovor: V preteklosti je bilo informiranje sorazmerno slabo, to pa zaradi tega, ker tovarniški časopis ni redno izhajal, informatorja sploh nisimo poznali, zapisniki DS, ki so bili objavljeni na oglasnih deskah, so informirali sorazmerno majhen krog delavcev.

Stari statut je sicer predvideval več oblik obveščanja, vendar pa se določila o obveščanju niso v celoti izvajala. Mislim, da je obveščanje boljše od oktobra 1969, ko je to-

Želim, da bi bilo v organe delavskega samoupravljanja izvoljenih čimveč sodelavcev, ki bi z veseljem prevzemali nase poleg pravic tudi dolžnosti, ker le tako bodo samoupravni organi lahko dobro opravljali svoje naloge.

Vprašanje: Kaj mislite o razvoju služb v podjetju?

Odgovor: Predvsem mislim, da bo treba kadrovske politiko planirati in to ne samo kratkoročno, temveč tudi za daljše razdobje. Res je, da smo v zadnjem letu in pol pridobili več strokovnih sodelavcev, vendar ne glede na razvoj in perspektive podjetja sedanje število

Vprašanje: Kaj mislite o odnosu OD in investicij oziroma skladov?

Odgovor: V dosedanjih intervjujih z glavnim direktorjem, tehničnim direktorjem in direktorjem finančne službe je bilo že povedano, da so letošnje investicije brez dvoma največje investicije povojnega STOLA-a. Jasno je, da je v zvezi s temi investicijami potrebno maksimalno varčevanje povsod in vselej, in morda tudi glede OD. V lanskem letu so bili povprečni OD podjetja primerni v občini Kamnik, ker pa so ostala podjetja v Kamniku konec leta 1969 zvišala OD, so se naši OD po tej lestvici spet pomaknili navzdol. Na eni izmed zadnjih sej DS pa je bilo povedano, da se bodo OD v podjetju ponovno zvišali, predvidoma že s 1. aprilom t. l., kar je odvisno od poslovnih rezultatov in upam, da bo STOL spet pri vrhu lestvice v občini. Mislim, da je sedanji sistem delitve dohodka na sklade in OD realen, smotr in nujen.

Vprašanje: Kako podjetje rešuje stanovanjsko problematiko z ozirom na veliko število prosilcev?

Odgovor: Stanovanjska problematika v podjetju je še vedno aktualna. Res je sicer, da se je število prosilcev za stanovanja zmanjšalo, vendar pa so ravno ti prosilci še vedno velik problem, ker stanovanj pač ni. Trenutno je vloženih 15 prošenj za družinska stanovanja in 7 prošenj za samske sobe. Podjetje pa trenutno nima na razpolago niti enega samega stanovanjskega prostora. Brez dvoma je podjetje v zadnjih letih ogromno prispevalo pri gradnji individualnih družinskih hiš in pri nakupu stanovanj naših sodelavcev, saj ta fond presega ca. 60 stanovanjskih prostorov. V letošnjem letu so prav tako velike potrebe po stanovanjskih kreditih, saj 38 prosilcev prosi za posojilo v skupnem znesku preko 100 milj. S din. Iz zadnjega zasedanja DS pa je razvidno, da je na razpolago le 71.200.000 S din, od česar odpade 30 milijonov za nakup stanovanj za potrebe strokovnega kadra podjetja, 41.200.000 pa za posojilo pri gradnji individualnih stanovanjskih hiš. Iz tega lahko zaključimo, da za vse prosilce ne bo dovolj denarja. Po mojem mnenju je nujno, da bi čimveč individualnih gradite-

ljev pričelo z varčevanjem za stanovanjsko gradnjo pri banki, ker bodo pri dodeljevanju kreditov vsekakor morali imeti ti prosilci prednost. Po drugi strani pa bi si tako posameznik zagotovil dosti večja finančna sredstva za gradnjo in s tem tudi manj osebnega napora.

Brez dvoma pa stanovanjskega problema ne bo možno v kratkem času rešiti.

Vprašanje: Kako se znajdete kot pravnik v poplavi zakonov, uredb in drugih predpisov in kakšne težave imate pri opravljanju svoje funkcije?

Odgovor: Dejstvo je, da je poklic pravnika v sedanjih pogojih glede na stalno spreminjanje zakonov in drugih predpisov izredno težaven in da posameznik v tej situaciji ne more biti na tekočem z vsemi predpisi. V takšni situaciji bi bilo skoraj potrebno, da bi en človek samo bral uradne liste in označeval spremembe. Z delom, ki ga opravljam, sem za-

dovoljen, prepričan pa sem, da je v splošnem sektorju premalo sodelavcev. Število delavcev v splošnem sektorju se zadnjih 15 let sploh ni spremenilo, razen da smo v zadnjih 6 mesecih pridobili k sodelovanju industrijskega psihologa, katerega delo se pri sprejemanju delavcev že močno pozna. Sprejem delavcev se namreč opravlja na znanstveni podlagi, kar nam zagotavlja, da bomo v glavnem sprejemali na delo sposobne ljudi.

Mnenja sem, da je potrebno posvetiti več časa in pozornosti človeku, kar pa je glede na majhno število ljudi v tem sektorju nemogoče. Pomanjkanje primernih prostorov in potrebne kadra je še vedno problem, kar brez dvoma ovira samo delo, da ni takšno, kot bi moralo biti.

Upam, da se bo tudi to sčasoma uredilo in da bo več časa za skrb posameznika in njegove delovne pogoje.

Ob praznovanju 1. maja

Letos praznujemo 1. maj še bolj svečano, ker praznujemo istočasno 25-letnico osvoboditve in 20-letnico delavskega samoupravljanja. Prvi maj — delavski praznik pomeni za vse nas brez dvoma veliko. Delavski razred, ki je bil stoletja izkoriščen in maltretiran, si je v toku NOB ter z delavskim samoupravljanjem pridobil tiste pozicije, ki mu dejansko pripadajo. S tovarnami naj upravljajo tisti, ki v njih delajo.

Toda to je dosegel delavski razred šele po socialistični revoluciji v borbi, ki je bila krvava in neusmiljena. Milijon sedemstotisoč padlih je velika cena za tako pridobljeno svobodo.

Nikakor pa ne moremo mimo dogodkov, ki so se dogajali za prvomajske praznike leta 1934 v naši tovarni.

Takratni lastnik tovarne je prav za 1. maj leta 1934 nastopil izzivajoče s predlogom, da bo 1. maja znižal plače za 50%. Posledica tega izziva je bila stavka, ki se je začela 2. maja in je trajala cel mesec. Stavka je bila sicer končana z delnim uspehom delavskega razreda, vendar pa je bil mir le kratkotrajen. Že 7. junija so delavci ponovno ustavili delo z geslom »vsi za enega — eden za vse«,

ker je takratni lastnik odpustil tov. Avgusta Ocepka. Stavke so se ponavljale tudi kasneje.

Danes, ko si usodo sami krijemo, smo lahko na prehojeno pot ponosni. Iz porušene tovarne so zrastle novi objekti, vsi skupaj zavedno ustvarjamo sklade podjetja ter s temi sredstvi moderniziramo poslovanje in delo v podjetju, ker se zavedamo starega pravila, da kdor ne napreduje, stagnira in propade. Upravičeno smo ponosni na naše dosežke, saj smo poznani po svojih izdelkih širom naše domovine, prav tako pa tudi v zamejstvu. Danes pomeni izdel k našega podjetja pojem kvalitete in solidnega poslovanja, saj je brez dvoma naša tovarna ena izmed vodilnih tovarn v lesni industriji.

Ko praznujemo ta svečani dan, to je delavski praznik, pa se zavedamo, da nismo še storili vsega, da je pred nami še mnogo nerešenih zadev, ki jih bomo morali v doglednem času opraviti.

Z vedrimi optimističnimi pogledi zremo v prihodnost, ker smo prepričani v svoje nove uspehe.

Naj živi 1. maj, praznik delavskega razreda, praznik naprednega človeštva.

UREDNIŠTVO



varniško glasilo začelo redno izhajati in ko se je prvokrat pojavil informator. Kljub temu pa bo potrebno glede na novi statut podjetja, zlasti glede na nove samoupravne organe, ki bodo formirani, obveščanje še bolj razširiti in poglobiti obveščenost. Glede na predlog novega statuta bo formiranih več izvršilnih organov, nujno potrebno pa bo, da bodo ti organi in komisije pri DS hitro obveščali člane kolektiva. Mnenja sem, da bi bil skrajni rok za obveščanje članov kolektiva 10 dni po seji.

V zvezi z bodočim načinom samoupravljanja pa je komisija pripravila osnutek statuta, v katerem predvideva poleg DS še tri izvršilne odbore in pet izvršilnih komisij. Prav tako pa je pri DS formiranih še šest komisij.

Glede na to, da bo imel novi DS 39 članov in da bo v izvršilnih odborih in komisijah sodelovalo 94 delavcev, lahko ugotovimo, da bo v samoupravnih organih delovalo 133 delavcev, kar predstavlja več kot 10% vseh zaposlenih.

vsekakor ne bo zadostovalo, zlasti če želimo poslovanje podjetja modernizirati.

Dejansko je sedaj potrebujemo določeno število strokovnih kadrov, vendar pa glede na neustrezne prostore, v katerih sedaj delajo strokovnjaki, skoraj ni misliti na nove kadre, ker jim praktično ne moremo nuditi niti pisalne mize in stola. Mislim, da bo ena izmed bodočih investicij (po izgradnji tovarne pisarniškega pohištva) nujno potrebna gradnja novega upravnega poslopja.

Vprašanje: Mesto STOLA v kamniški industriji in sodelovanje v občinski samoupravi?

Odgovor: Mislim, da je STOL eden izmed vodilnih podjetij v kamniški občini tako glede števila zaposlenih kot tudi po finančnih rezultatih. Z ostalimi podjetji v Kamniku ima prav splošni sektor večkrat letno posvetovanja, na katerih se skuša vskladiti določene zadeve iz vseh področij, zlasti pa življenjskih pogojev delavcev in rekreacije. Z dosedanjim delom teh posvetovanj pa ne moremo biti v celoti zadovoljni, ker se sklepi vse premalo realizirajo.

KAJ MISLIJO

Uredništvo je tokrat trem vodjem PE postavilo naslednja vprašanja:

1. Kakšne težave imate pri organizaciji proizvodnje v vaši PE?

2. Kako gledate na politiko investiranja in politiko osebnih dohodkov?

3. Kaj je bilo v preteklem letu investirano v vašo PE in kako se to kaže na produktivnosti dela?

4. Kako se odraža samoupravljanje v vaši PE?

KOŽELJ ANDREJ, PE-3

Največje težave povzročajo pomanjkanje raznih materialov. Večkrat se zgodi, da na tržišču ni pahišvenih cevi, pločevine, ploščatega železa itd.

Druga težava, ki bo letos rešena, pa je pomanjkanje prostorov.



Zavedam se, da je dobra perspektiva podjetja le v modernizaciji in nenehnem iskanju boljših tehnoloških postopkov. Pri tem pa ne smemo pozabiti na počutje delavcev, ki prav gotovo ni najboljšo, če smo kot solidno podjetje po povprečju osebnih dohodkov med zadnjimi v občini.

Pri proizvodnji kovinskega pohištva se je v preteklem letu razen stiskalnice investiralo v glavnem v gradbeni objekt. Ker objekt še ni končan, je o produktivnosti še prerano govoriti. V brusilnici pa smo dobili štiri nove stroje. Ti so zelo izpopolnjeni, tako da se je poleg kvalitete brušenja in razperjanja tudi delovni čas precej zmanjšal.

Problemi nastajajo v glavnem glede delitve osebnih dohodkov. V takih primerih pa z nezadovoljno skupino pripravimo sestanek. Tu skušamo rešiti problem s sodelovanjem članov odgovornih služb ali komisij.

LUŽOVEC FRANC, PE 7

Če pogledamo, da se je lesna industrija v zadnjem času izredno močno razvila, se tako iz leta v leto pojavlja vedno več problemov pri organiziranju proizvodnje.

Lesna industrija, ki je dejansko brez velikih tradicij, se razvija v pravo industrijsko smer in zahteva vedno modernejšo ureditev industrijskega objekta.

Tako se mora v projektu strojna in druge opreme upoštevati dimenzije strojev, strojnih naprav in napeljav za razmestitev delovnih mest, depozitov surovin, polizdelkov, izdelkov in prostore za transportna sredstva.

V uvajanju naprednih pridobitev strojne opreme vidimo rešitev za izboljšanje delovnega procesa in uspešnejšo proizvodnjo. V lesni industriji se iz leta v leto večja število tako strojne kot ostale opreme, večja se zaposlenost, rastejo nove tovarne, stare rekonstruiramo zaradi povečanja proizvodnje, ki je vezana na vedno večje povpraševanje po izdelkih doma in v tujini.

Težave pri organiziranju proizvodnje dela so v različnih PE različne. Odvisne so od strukture tehnoloških procesov, od delovnih pogojev, strojnih naprav, repromateriala. Največji problemi naše PE so:

- prah, ki nastaja pri strojih;
- ropot, tresenje in šumenje v proizvodnji;
- temperatura, vlaga, kroženje zraka (prepih), svetloba itd.;
- repromateriali z ozirom na njihovo kvaliteto in asortiman.

Nakazanih in navedenih je nekaj problemov PE, ki pa se iz leta v leto urejujejo z novimi dosežki v lesni industriji.

V naši PE smo mnenja, da so bili preteklo leto v podjetju doseženi ugodni gospodarski rezultati, ki so dobra podlaga za investiranje in za uresničevanje perspektivnega programa razvoja ploskovnega pohištva.

Verjetno, da bodo pretehtani in predvideni različni rezultati na področju uvajanja nove tehnologije in organizacije dela. Kajti vse te dobre rešitve bodo podlaga za razvojni program v letu 1971.



Tudi v bodoče naj bi se uveljavljali taki sistemi delitve dohodka, v katerih naj bi se upošteval osnovni princip: delitev po vložnem delu. Način delitve

dohodka naj bi bil stimulativen tako za posameznika kot za podjetje. Rezultat vložnega dela naj bo tudi merilo za osebni dohodek ter obenem tudi odraz dobrega gospodarjenja.

Podjetje bi moralo poslovati v skladu s svojimi materialnimi možnostmi. Za doseg dobrih rezultatov pa se bo moralo izogibati slabih poslovnih partnerjev. Zagotoviti si moramo tržišča, s katerimi bi poslovali direktno in ne preko posrednikov, ker bi bilo tako manj težav pri organiziranju proizvodnje in bi dosegli boljši ekonomski učinek. Zelja poslovne enote pa je, da bi bili osebni dohodki v poprečju enaki dohodkom industrije v občini Kamnik.

Investicijsko vlaganje v preteklem letu v PE 7 je odraz boljšega izkoriščanja obstoječih kapacitet. Število zaposlenih se je zmanjšalo: v strojnem oddelku za 10,9%, v oddelku za površinsko obdelavo za 44%. Zmanjšan procent zaposlenih je najbolj razviden v oddelku za površinsko obdelavo, kjer je ročno politiranje v raznih fazah dela nadomestilo mehanizirano strojno delo. Z ureditvijo te faze dela se je znatno ublažilo vplivanje škodljivih snovi in povečala produktivnost. Ročno politiranje je bilo prej eden osnovnih načinov površinske obdelave in pogost vzrok obolenj. Alergični sodelavci reagirajo na stalne dražljaje z ekcemi in ni preostalo nič drugega kot premestitev teh ljudi na druga delovna mesta. Nastopala so tudi razna vnetja in revmatična obolenja zaradi močenja rok.

Z investicijo za površinsko obdelavo stolov v PE je kolektiv enote zadovoljen. Niso pa še dokončana dela glede gibanja zraka, temperature in vlage, kar je nujno potrebno, da se sodelavci dobro počutijo na delovnem mestu.

Želim, da bi se to uredilo v strojnem oddelku, kjer so sodelavci stalno izpostavljeni raznim prehladom.

Samoupravljanje naj bo osnova za nadaljni razvoj poslovne enote in podjetja ter naj bo vse večje uveljavljanje samoupravnih misli, odnosov kolektivnega in združenega dela. Skupno naj se odloča o vseh problemih in zagotovi vsem upravljavcem pogoje za odločanje o gospodarjenju PE in podjetja.

Vse pravilnosti, nepravilnosti in opozorila sodelavcem rešujemo v oddelku na obratnih sestankih poslovne enote.

LESKOŠEK JANKO, PE 8

Čeravno je v PE 8 asortiman bolj umirjen kot pa nekaj let nazaj, je velik asortiman še vedno eden glavnih vzrokov za težave, ki nastopajo pri sami organizaciji proizvodnje.

Redno se ponavlja, da je treba v kratko določenem časovnem obdobju skozi proizvodni prostor spraviti čim več raznih izdelkov. Ti izdelki so pa seveda sestavljeni iz različnih de-



lovnih operacij, ki jih je v sedanjem delovnem prostoru nemogoče organizirati na nek določen tehnološki vrstni red. Zaradi tega je potrebno tudi več transporta, kot je predvideno pri samem snemanju norm.

Drugi problem je, da se mora obstoječi asortiman drobiti v montaži in površinski obdelavi lesa še na manjše količine oziroma po naročilu prodaje, ki jih daje preko priprave dela, v dekadne plane. Razumljivo nam je, da se zaradi tega veže tudi manj denarnih sredstev. Tako omenjene in druge težave skušamo tudi iz tega razloga razumeti.

Kakor sem že v prvem vprašanju navedel, da so velike težave v organiziranju proizvodnje v sedanjih delovnih prostorih, je vsekakor nujno in prav, da smo se odločili za nov objekt, kamor bi se preselil proizvodni program pisarniškega pohištva, ki ima že tradicijo. Se bolj važen od tradicije pa je finančni uspeh pri omenjenem programu.

Vendar se zaradi investicij, ki ne bodo majhne, ne bi smeli OD tako počasi popravljati — enkrat na leto, kakor je bila dosedaj praksa. Osebni dohodki naj bi se spreminjali vsake tri mesece, seveda bi bili odvisni od poslovnega uspeha. Tako bi bil vsak član kolektiva prepri-

čan, da je njegov osebni dohodek resnično odvisen ne samo od njegovega vložnega dela, ampak tudi od skupnega poslovnega uspeha. Mirno lahko trdim, če bodo osebni dohodki na primerni višini oz. usklajeni z rezultati skupnih uspehov, bo tudi v kolektivu primerno zadovoljstvo. To pa je za kolektiv kakor tudi za celotno družbo ogromen kapital.

V PE 8 je bilo preteklo leto investiranih nekaj novih strojev: dve vrtalki, dva namizna rezkarja, debelinski skobelni stroj in stroj za robno furniranje. S strojem za robno furniranje smo vsekakor dobili izboljšavo, ker obrusi tudi robove. Tako so sedaj tudi furnirani robovi vsaj na poprečni kvaliteti ploskovnega pohištva.

Z vrtalko za mozničenje ploskovnega pohištva se lahko vrta hkrati več vrst lukenj. Tudi to je velik napredek, da ni treba obračati kot pri 18-vrentenski, poleg tega je bila še veliko v remontu. Ostali navedeni stroji pa so zamenjali stare že izrabljene stroje.

Samoupravljanje bi bilo lahko bolj uspešno, če bi člani samoupravnih organov več razpravljali, posredovali želje in hotenja bolj odločno, pa naj si bo to na zasedanjih ali med delovnim kolektivom.

25 LET

27. aprila je potekla 29. obletnica ustanovitve OF, ki je organizirala odpor proti okupatorju in domačim izdajalcem. Štiri leta kasneje je jugoslovansko in slovensko ljudstvo pod vodstvom Komunistične partije Jugoslavije in OF izbojevalo težko pričakovano zmago. 9. maja 1945 je ves svobodoljubni svet slavil zmago nad mračnimi fašističnimi silami. Za to zmago so dali življenje milijoni ljudi, danes po 25. letih pa smo spet pričali lokalnih vojnih spopadov. Ali so to znanilci nove svetovne vojne katastrofe, ali pa bo miroljubni in napredni svet premagal fašistične, neokolonialistične sile? Zmaga še ni dokončna, izbojevana bo šele takrat, ko bo uresničena zamisel: »Mir in sodelovanje med narodi, ne glede na raso, veroizpoved, ekonomske in idejne razlike med narodi vsega sveta.«

25 let dela v našem podjetju

Letos praznujeta petindvajsetletnico dela v naši delovni skupnosti sodelavca:

1. Lovro CEVEC, roj. 5. 9. 1915, žagar na jarmeniku. Vsa leta, kar dela v našem kolektivu, je zaposlen na žagi. Z dolgoletnim delom si je pridobil toliko znanja in izkušenj, da je 1954. leta pred izpitno komisijo OLO Ljubljana-okolica uspešno opravil izpit za kvalificiranega žagarja.

2. Pepca SVETE, roj. 16. 3. 1919, priučena politirka. Vse-

skozi je opravljala dela pri površinski obdelavi polizdelkov. Z dolgoletnim delom si je pridobila toliko znanja, da ji je podjetje že pred leti zaupalo bolj odgovorno delo. Sodelavka je 31. 3. 1970 odšla v pokoj kot mojster oddelka površinske obdelave PE-7.

Oba sodelavca sta 30. 4. 1970 izpolnila petindvajsetletni delovni staž.

Jubilantoma za dolgoletno delo v našem podjetju iskreno čestitamo!

Spomini na delavsko gibanje

Razgovor s tovariši:
Ivanko Bravharjevo,
Karlom Benkovičem in
Ivanom Puhom

Tov. Cerar: Za razgovor, ki ga bomo objavili v prvomajski številka časopisa, smo izbrali prav vas, ki ste že dolgo časa v podjetju in glede na vašo aktivnost v delavskem gibanju.

Najprej nam, prosimo, povejte, koliko časa ste v podjetju?

Tov. Bravharjeva: Delati sem začela v novembru 1937. leta, to je bilo kmalu po najhujših štrajkih. Začela sem v politirni, potem pa sem se še z nekaj delavkami 6 tednov priučevala v mizarni. Način dela je bil takrat precej drugačen, vse se je delalo ročno, pa tudi material je bil drugačen. V politirni smo delali še razdrte dele, v prepolitirni pa so obdelovali že predelane kose.

Praden je tovarna pogorela, sem delala še v Grobljah, kjer je imela tovarna svoj obrat.

Leta 1944 so me Nemci zaprli, vendar mi niso mogli dokazati, da sem kakorkoli sodelovala pri osvobodilnem gibanju.



Benkovič Karel

nju. Odpeljali so me v Begunje, kjer pa nisem bila dolgo časa. Imela sem srečo, da sem prišla iz zapora, ker so potrebovali 2 delavki v Stražišču pri Kranju. Tam sem ostala do konca vojne. Po končani vojni se nisem takoj zaposlila, ampak sem ostala nekaj časa doma. Ponovno sem začela delati marca 1946 in sicer v politirni, od leta 1949 pa delam v obratni ambulanti.

Tov. Puh: V tovarno sem prišel 1925. leta in sem tu delal do odhoda k vojakom leta 1934. Po prihodu iz vojske nisem dobil takoj zaposlitve, ker nisem bil včlanjen v nobeno organizacijo. Takrat sta bili namreč dve organizaciji: »bela« in »rdeča«, zadnja leta je bila še »zelena«. »Bela« organizacija je bila nekako srednje usmerjena, bolj napredna kot nazadnjaška. »Rdeča« je bila liberalna, kasnejša »zelena« pa je bila strogo klerikalna.

No, da s m se lahko zaposlil, sem bil po zaslugi očetovega prijatelja včlanjen v »rdečo« organizacijo, zaradi česar sem

bil nekoliko prikrajšan pri plači. Kajti boljše plače so imeli tisti delavci, ki so bili včlanjeni v »bela« organizacijo. Ta je imela največ članov.

Kako je bilo z delavskim gibanjem pred vojno?

Tov. Puh: Za delavce je bilo v tistem času zelo težko, kajti nikoli nismo vedeli, kdaj bo lastnik tovarne rekel, da nam ni treba več priti na delo, posebno kadar je bilo pomanjkanje dela.

Tov. Bravharjeva: Enkrat je bil štrajk, ko smo pri plači dobili obvestilo, da nam prihodnji teden ni treba priti na delo. Takrat smo šli vsi na cesto.

Tov. Puh: Ko je lastnik tovarne videl, da naši delavci za nizko ceno nočejo več delati, je pripeljal iz Štajerske poln avtobus delavcev.

Ko so naši delavci zvedeli, da ima v svoji hiši druge delavce, so hoteli razbiti prostor, kjer je imel Remec skrite delavce. Dosegli so, da so morali delavci oditi nazaj na Štajersko.

Kako ste proslavljali 1. maj?

Tov. Bravharjeva: Na skrivaj smo hodili v Kamniško Bistrico. Remec je potem končno popustil in nam dal prost dan, ki pa ni bil plačan.

Tov. Puh je dejal, da je bilo najlepše praznovanje 1. maja prvo leto po osvoboditvi. Vse je bilo v cvetju in vse se je zbralo v Kamniški Bistrici.

Ali lahko poveste nekaj o razvoju tovarne?

Tov. Bravhar: Pred začetkom vojne je bilo okrog 450 delavcev. Vse se je delalo predvsem ročno, imeli smo npr. samo 3 rezkarje in 3 tračne žage. Pogoji dela so bili v primerjavi z današnjimi neprimerno slabši. Bilo je tudi precej poškodb, ker ljudje niso bili navajeni, pa tudi stroji niso bili zavarovani.

Glede plačila je bilo tako, da so imeli delavci 2,5 din na uro, delavke pa 1,5 din.

Kako danes gledate na razvoj tovarne?

Tov. Puh: Težko je karkoli reči, ker je bil tempo tako hiter in velik, da se ne da primerjati s predvojnimi. Proizvodnja se je modernizirala in mehanizirala šele po vojni, s tem pa se je



Bravhar Ivanka

seveda izredno dvignila količina proizvedenih izdelkov.

Tov. Benkovič: V tovarno sem prišel julija 1936 na delovno mesto v apreturo, danes pravimo strojna stolarna. Tam sem



Puh Ivan

kot praktikant delal dva meseca, potem pa sem bil približno pol leta pomočnik mojstra. Kmalu je mojster odšel iz tovarne in jaz sem dobil njegovo delovno mesto. V tistem času je moral mojster poleg ostalega dela napraviti celoten obračun plač, razdeliti delo, sprejemati naročila in obračunati vse norme. Material, ki so ga delavci uporabljali pri svojem delu, so morali sami kupiti, kar so pri plači dobili vrnjeno. Tisti, ki z materialom ni znal dobro ravnati, je bil na škodi, tisti pa, ki ga je dobro uporabljal, je prihranil.

Med vojno je bila proizvodnja kar precejšnja. Ko je tovarna zgorela, je tekla proizvodnja na treh mestih: v Preserjeh, Mengšu in Grobljah.

Za 1. maja so bili v glavnem izleti v planine. Prve dni po končani vojni je bil izlet v Kamniško Bistrico, kjer so se zbrali skoraj vsi takratni delavci »STOL-a«. Z nami je bil tudi prvi direktor tovarne tovariš Cerar.

Razvoj tovarne pred vojno?

Tov. Benkovič: Leta 1939 so postavili novo mizarno, to je bilo na tem prostoru, kjer je zdaj upravno poslopje. V večjih serijah se je začelo delati pisarniško pohištvo, proizvajala se je oprema za kavarne, kino-dvorane.

V novi mizarni se je pretežno izdelovalo pisarniško pohištvo. Tik pred vojno je bila naročena večja količina pisarniškega pohištva za Škodovo tovarno na Češkem, vendar so to količino v celoti prevzeli Nemci, ker se je že začela vojna.

V tistem času smo tudi precej izvažali. Naši izdelki so šli skoraj po vsem svetu. Celo za Indijo smo delali ojnice za vozove.

Takoj po vojni se je tovarna bolj počasi razvijala. V primerjavi z današnjim razvojem

ni bil tako skokovit. Tovarna ni bila samostojna, bila je pod ministrstvom lesne industrije. Kar smo mogli, smo naredili in več je bilo želja kot realnih možnosti. Z vsemi močmi smo se morali boriti, da nam niso vzeli še strojev. Predvsem smo imeli probleme pri uvozu novih strojev, ker ni bilo mogoče dobiti dovoljenja, zato smo morali obiti predpise, če smo jih hoteli nabaviti.

SE NEKAJ O KULTURI IN PROSVETI

V noveletni številki našega časopisa smo pisali o dejavnosti pevskega zbora, o njegovem delovanju na splošno, o vajah in nastopih.

Danes vas lahko presenetimo z novico, da bo 9. maja 1970 prišel k nam gostovat z moškimi in mešanimi zborom slovenski pevski zbor »Zvezda« iz Koroške.

Naj vas nekoliko seznanim s programom.

9. maja 1970 bo ob 17. uri sprejem pevcev iz Koroške pred tovarno »STOL«, ob 20. uri zvečer pa bo koncert zbora v Kulturnem domu na Duplici. Da bi vse dobro steklo, smo osnovali pripravljalni odbor. To bi bilo na kratko vse o programu. Da bi pa lahko zamejske Slovence res lepo sprejeli, nam je nujno potrebna pomoč vseh občanov občine Kamnik, posebno pa prebivalcev Duplice. Lepo bi bilo, da bi pri sprejemu sodelovali vsi Dupličani, saj pridejo k nam naši rojaki iz zamejstva. Saj se lahko sami vživite v njihov položaj: če gre človek kam na obisk, posebno še za našo mejo, kako mu je pri srcu, če najde tam ljudi, ki ga pričakujejo in z veseljem sprejemajo. Zalostno pa je, če ni nikogar, ki bi ti vsaj v roke segel in ti dal dobro besedo. Isto velja za sam njihov koncert: dvorana mora biti polna do zadnjega kotička. Naša slovenska pesem nam je zelo pri srcu, posebno še koroška. Kako žalostno bi bilo, če bi bila dvorana med koncertom prazna. Upamo pa, da do tega ne bo prišlo.

Program bo gotovo zelo pester, saj ima zbor 35 članov. Kakor je bilo že rečeno, peli bodo v mešanem in moškem sestavu. To bi bilo za zdaj vse o gostovanju koroškega zbora pri nas.

Nekoliko se moram dotakniti tudi našega zbora.

Gotovo že veste, da nas je RTV povabila na snemanje. Dva njhova predstavnika, tov. Grošelj in tov. Kozlevčar, sta nas obiskala 18. 3. Poslušala sta naše petje, a moram reči, da kritika ni bila preostra, kar nas je zelo vzradostilo, saj smo le podeželski zbor s skromno tradicijo. Upajmo, da nam bo tudi to uspelo, seveda bomo morali še vaditi. Datumov našega nastopa vam še ne morem sporočiti; morda bo ta stvar že za nami, ko boste brali ta članek.

Pripomba urednika

To je samo kratek zapis tega, kar so povedali naši dolgoletni sodelavci in bi iz njihovega pripovedovanja napisali kar lepo knjigo. Žal pa se je tov. Benkovič kasneje pridružil razgovoru zaradi službene zadržanosti in je zato njegov prispevek malo krajši od ostalih.

Vsem trem pa želimo še mnogo osebnih in delovnih uspehov.

Vsekakor boste pravočasno obveščeni o dnevu in uri našega nastopa na RTV. Kakor hitro bo mogoče, vam bomo datum sporočili.

Se enkrat pozivam vse ljubitelje petja, da naj se nam pridružijo, seveda šele po 15. maju 1970, ker sedaj ne morem naučiti nobenih novincev. Naši pevci že obvladajo ves program ter sedaj le še vadimo, da bomo dosegli primerno kvaliteto izvajanja.

Naj vas seznanim še z našim delom v preteklem letu. Pevski zbor je deloval vse leto, le v času kolektivnega dopusta je imel kratek počitek. Vaje so bile redne in z zadovoljivim obiskom, kar se je poznalo pri kvaliteti izvajanja. Vse leto smo imeli 41 nastopov: 25 poglobov, 7 komemoracij, 8 proslav in samostojen koncert. Področje našega nastopanja je zelo široko: od Črne, Motnika, Moravč, Mengša do Komende. Še nikdar in nikjer nismo odpovedali našega sodelovanja. Uspelo nam je, kar je edinstven primer daleč naokoli, da poje v našem zboru šest bratov Prezelj. Upam pa, da bomo še sedmega pridobili. Še enkrat se zahvaljujem delavskemu svetu tovarne »Stol«, sindikalni podružnici ter vsem ostalim za moralno, še bolj pa za materialno pomoč pri našem delu ter jih prosim, da nas še vnaprej z razumevanjem podpirajo. Še enkrat: pridite v naše vrste, vsaj tisti, ki ste blizu, saj bo petje v našem zboru tudi vam v zadoščenje in razvedrilo!

E. K.



Ne boš me, Jaka, naaprili!

Tehnika mrežnega planiranja in upravljanja

LETALSKI NAPAD NA TOVARNO

1. Osnove mrežnega planiranja

V sodobni industrijski proizvodnji postaja planiranje proizvodnje čedalje važnejša naloga. Pri izdelavi operativnega plana in odrejanju rokov si pomagamo z znano metodo Gantovih diagramov oziroma gantogramov, ki nam na vizuelni način prikazujejo določene operacije operativnega plana.

Osnovna pomanjkljivost gantogramov je v tem, ker so premalo dinamični in ker ne kažejo medsebojne povezanosti različnih ciljev. Pri večjem številu operacij postanejo gantogrami nepregledni in zato so strokovnjaki iskali novo pot reševanja problematike planiranja.

Na osnovi metod operacijske raziskave in metod grafične analize so nastale metode mrežnega planiranja, za katere je značilno, da tekoče delovne operacije narišemo v obliki mreže. Posamezne delovne operacije so v mreži prikazane z dogodki in aktivnostmi.

Vsota teh informacij odraža trenutno stanje proizvodnje. Iz tega sledi, če se omogoči dobra informacija o stanju delovnih organizacij, so s tem rešena tudi vprašanja celotnega informiranja in pravnega ukrepanja.

Različne aktivnosti v mreži lahko na različne načine tvorijo pot znotraj mrežnega diagrama in tako nastaja iz poti, ki vodijo od začetnega dogodka mreže, do kateregakoli dogodka znotraj mreže.

3. Kritična pot

Pot, ki ima največje časovno trajanje med začetnim in končnim dogodkom mreže, se imenuje kritična pot. Ta kaže, od katerih aktivnosti oziroma delovnih operacij je prvenstveno odvisna realizacija pretoka določenega proizvodnega plana. Če se operacije oziroma aktivnosti na kritični poti podaljšajo, pogojuje to podaljšanje celotnega proizvodnega procesa. Nasprotno, če nam uspe okrajšati aktivnosti na kritični poti, se nam za prav toliko skrajša tudi pretočni čas proizvodnje.

priljubljeni naslednji podatki:

- oznaka delovnih operacij (začetni in končni dogodek),
- trajanje delovnih operacij,
- podatki o stroških,
- vrste in količine posameznih proizvodnih faktorjev, ki omogočajo proizvodni proces (stroji, delovna sila, deponija itd.).

Navedeni podatki nam omogočajo stalne informacije o stanju proizvodnje, o izvrševanju posameznih operacij (aktivnosti) in izkoriščanju delovne sile, stroje, deponij itd. To nam omogoča, da je vodenje proizvodnje zasnovano eksaktno na informacijah in podatkih in ne na upih in željah, ki nimajo realne podlage.

Informacije v tehniki mrežnega planiranja niso nič drugega kot diagnostični podatki, ki nam omogočajo nove odločitve za izboljšanje upravljanja in za uspešno in ekonomsko realizacijo proizvodnje.

5. Uporaba računskih strojev v tehniki mrežnega planiranja

Pogosto se postavlja vprašanje, kje je meja uporabe ročnega postopka v analizi proizvodnega procesa z uporabo tehnike mrežnega planiranja in kje se začne uporaba elektronskih računalnikov.

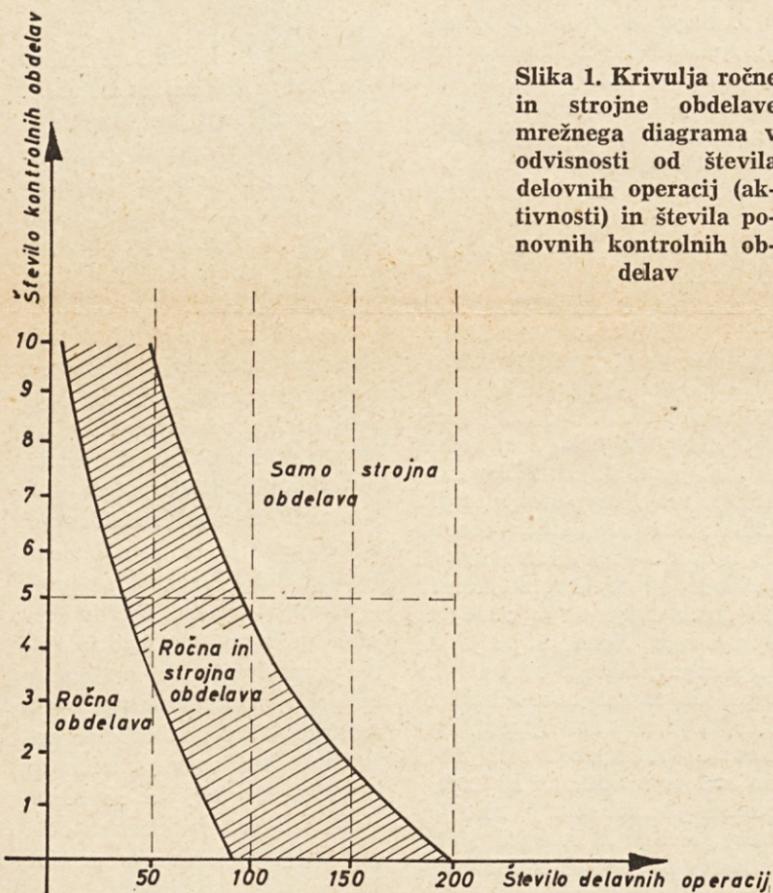
RAZVOJ METOD REŠEVANJA PROBLEMOV

Čas	Problem	Način reševanja	Rešitev
včeraj	pregledni problemi	posamično reševanje	statična rešitev
danes	večja kompleksnost problema	metoda variant operacijske raziskave kibernetika v razvoju	zvezne rešitve
jutri	največja kompleksnost problema	Metodologija tehnika sistema kibernetika	rešitev sistema z dinamičnim prilaganjem

S. M.

F. Šepec.

Slika 1. Krivulja ročne in strojne obdelave mrežnega diagrama v odvisnosti od števila delovnih operacij (aktivnosti) in števila ponovnih kontrolnih obdelav



2. Sestava mrežnega diagrama

Dogodek je osnovna karakteristika mrežnega planiranja in je rezultat predhodnih aktivnosti ter tako tudi neobhoden pogoj za začetek aktivnosti. Dva dogodka veže aktivnost, ki je v mrežnem diagramu načrtana s puščico. Aktivnost je npr. izvajanje določene operacije, dogodek pa je začetek in konec te operacije.

Pri načrtovanju posameznih aktivnosti oziroma delovnih operacij v mrežnem diagramu se moramo vprašati, katere aktivnosti se morajo opraviti pred začetkom določene aktivnosti in katere aktivnosti se lahko začnejo ko se določena aktivnost konča. Proizvodni proces je vsota različnih delovnih operacij, to je aktivnosti. Vse informacije o proizvodnji so vezane na delovne operacije.

Iz izkušenj mrežne tehnike planiranja vemo, da je aktivnosti v kritični poti samo 10 do 15 % vseh aktivnosti v mreži, zato kontroliramo samo te aktivnosti, da se v roku izvršijo, kar nam olajša upravljanje s tokom proizvodnega procesa.

Klasičen način upravljanja in planiranja je podoben borbi na široki fronti. Vodja, ki uporablja mrežno tehniko, lahko koncentrira pozornost in kontrolo na operacije oziroma aktivnosti, ki stoje na kritični poti.

4. Prednosti mrežnega planiranja

Tehnika mrežnega planiranja nam omogoči kontrolo proizvodnega pretoka in nam da možnost optimalnega izkoriščanja obstoječih strojnih kapacitet, delovne sile in materiala. Za obdelavo mrežnega plana na računskih strojih morajo biti

Vino in volan ne gresta skupaj

Dobro okajeni voznik amater Pepe se je leno oziral po zakajeni pivnici. Medlo se je zavedal, da za vožnjo domov z avtomobilom skoraj gotovo ne bo sposoben. Bal pa se je tudi milice, ker je imel z njo že neprijetne izkušnje. Med neprestanim odhajanjem gostov in cigaretnim dimom se je Pepe nena doma oddahnil, pri vratih je zagledal dobrega prijatelja Lojza, ki se je ravno namenil proti njegovi mizi. Ko sta ga vsak dva deci stisnila, je Pepe počasi načel pogovor:

»Ali bi me peljal domov? Sam si kar ne upam. Moja žena bi bila zelo huda, če bi imel zopet kake opravke z milico. Ustavijo pa me vedno, če me zagledajo malo bolj veselega za volanom.«

»Seveda, samo kako bom potem jaz prišel domov. Avtobusa ni, stopati me je sram, pešačim pa tudi zelo nerad.«

»Pepe je iskal udobnejšo lego na trdem stolu in pojasnjeval: »Peljala te bo moja žena.

Vozniškega izpita sicer nima, avto pa bolje vozi kot jaz.«

In sta se odpeljala. Pepe na desnem sedežu, Lojze pa na voznikovem. Prišla sta do nizke hišice ob robu zakotne vasi.

»Tu sva,« je rekel Pepe, »stopi malo noter, da se pogovorim z ženo. Stopila sta v kuhinjo in spoznala, da je žena, na katero se je Pepe ves čas zanašal, že odšla k počitku. Saj tudi ni bilo čudno, ura je lezla že na polnoč, Pepe se je izmotaval iz kaše:

»Kar sam se odpelji domov z mojim avtomobilom, jutri popoldne se pa pripelji zopet sem. Tedaj bom jaz v takem stanju, da te bom lahko odpeljal domov.«

Lojze se je malo otepal češ, da nerad sam vozi s tujim avtomobilom, pa ni šlo drugače.

Naslednji dan proti večeru se je Pepe ravno tolažil s črno kavo, ko je Lojze pripeljal pred njegovo hišo. V dnevni sobi sta na hitro popila vsak kozarček žganega in pogledi Pepetove žene so kot teman oblak pred

V petek, dne 10. aprila so ob 12.55 uri pričele zavijati sirene, ki so najavile prihod sovražnih letal. Izvidnik, ki je bil zakamufliran na bunkerju, je javil prihod reaktivnih letal, ki so v nizkem letu bombardirala objekte krivilnice in garaž, kjer je izbruhnil požar, ob bombardiranju pa je bila porušena tudi strojnica.

Izvidnice RBK enot so po odletu letal ugotovile, da sovražnik ni odvrigel radiobioloških sredstev, temveč da je bil napad izvršen s klasičnimi avio bombami.

Čim so bila znana žarišča napada, so takoj enote pristopile k reševanju ranjencev in objektov.

Tehnično reševalna enota je rešila izpod ruševin pet težko ranjenih delavcev, gasilske enote so pogasile oba požara in imele pri tem ranjene 3 svoje člane, sanitetna enota pa je nudila prvo pomoč ranjencem. Vzoren red pri vsej akciji pa je vzdrževala varnostna enota.

To so bile samo vaje enot civilne zaščite, ki so svoje naloge prav dobro opravile.

Kaj so nam pokazale te vaje?

Pokazale so nam predvsem nesporno dejstvo, da so vse ekipe vzele vaje zelo resno, da so svoje delo opravile hitro in skraj brez napak in da lahko upravičeno upamo, da bodo te enote, če bo potrebno, opravile svoje naloge uspešno tudi takrat, ko ne bo šlo za vaje, temveč za res.

Ob tej priliki se zahvaljujem vsem sodelujočim pri vajah civilne zaščite.

S. M.

F. Šepec.

nevihto, viseli na njiju. Pa nevihte nista čakala. Raje sta hitro zapustila nevaren kraj.

Pripeljala sta se do gostilne, kjer sta bila včeraj in Lojze je izstopil. Pepe pa je zapeljal avto na parkirni prostor in zaklical za prijateljem.

»Pojdi nazaj, vsak dva deci ga bova še potegnila! Da pokažem, da se ne bojim žene!«

Šla sta, Pepe je korajžno naročil liter vina in še bolj korajžno prijel za kozarec. Čutil je, da mu vino prija in zazdelo se mu je, da ga včerajšnja slabost hitro mineva. Nato je prijatelj naročil še en liter in potem še Pepe enega. Pila sta. Pepe več kot Lojze. Precej več. Ko se je prvemu zazdelo, da je približno tak kot včeraj ob prihodu prijatelja k njegovi mizi, je preseče dejal:

»Ali bi me peljal domov? Sam si kar ne upam. Moja žena bi bila zelo huda, če bi imel zopet kake opravke z milico. Ustavijo pa me vedno, če me zagledajo malo bolj veselega za volanom.«

S. C.

S seje sindikata Štipendije — del kadrovanja

Na 9. redni seji je IO sindikata med drugim obravnaval tudi sledeče:

1. Obravnava o osnutku resolucije o gospodarskem razvoju občine Kamnik v letu 1970.

a) O sistemu delitve dohodka, ki bo dosledneje upošteval osnovni princip po vloženem delu.

Sklep: naš sistem o delitvi dohodka odgovarja, ker upošteva osnovni princip delitve po vloženem delu. Priporoča se povišanje povprečja, ker je sedanje med najnižjimi v občini Kamnik.

b) O najnižjih osebnih dohodkih zaposlenih, ki naj ne bi bili izpod 700 din, ter o pravih osebnih dohodkih, ki bi uvajali tudi stimulativen način nagrajevanja strokovnega kadra. V določevanju razponov med najnižjimi in najvišjimi osebnimi dohodki pa naj se poleg principov delitve po vloženem delu upoštevajo tudi moralni kriteriji.

Sklep: sindikat v celoti podpira stališče resolucije. Najnižji osebni dohodek 700 din naj bi veljal za vsa normirana dela. Za novo sprejete delavce, ki se že priučujejo, pa naj te meje zaenkrat ne bi upoštevali.

Predlaga se komisiji za oceno delovnih mest naj prouči nove predloge o dodatkih za težka fizična dela.

c) O pospešenem vlaganju v modernizacijo dotrajanih osnovnih sredstev in novih osnovnih sredstev.

Sklep: sindikat se popolnoma strinja s sedanjo poslovno politiko podjetja glede vlaganja v nove investicije.

d) O vprašanju kadrovske politike, da naj bo vsako delo izpostavljeno konkurenci kvalitetnejšega in strokovnejšega dela.

Sklepi: sindikat podpira resolucijo glede tega vprašanja. Ugotavlja pa, da se v našem podjetju vse premalo ali sploh nič ne izpostavlja strokovna in vodilna DM konkurenci kva-

litetnejšemu in strokovnejšemu delu.

Sindikata priporoča vodstvu podjetja in vsem družbeno-političnim organizacijam v podjetju, da naj ta predlog proučijo in ga podprejo.

e) V delitvi dohodka naj bi gospodarska organizacija povečala tudi sredstva sklada skupne porabe, ki naj bi služila za reševanje problemov stanovanjske gradnje, družbene prehrane, šolstva, otroškega varstva in rekreacije delovnih ljudi.

Sklep: sindikalna organizacija v celoti podpira tudi ta del resolucije. Glede otroškega varstva pa ugotavlja, da je zelo skromno in priporoča ustrezno rešitev otroškega vrtca. Glede stanovanjske gradnje sindikalna organizacija smatra, da naj bi v bližnji bodočnosti uporabljali več sredstev za blokovno gradnjo.

Pri kreditiranju pa naj se poleg članov kolektiva, ki imajo pogoje po pravilniku, upoštevajo tudi člani z nižjimi osebnimi dohodki in tisti, ki gradijo z lastnimi sredstvi.

2. Razprava in sklepanje o načinu volitev za DS podjetja.

Sklep: način volitev naj ostane isti kot dosedaj. Vsaka volilna enota naj voli svoje člane v DS podjetja. Število članov naj bo 36 ter en član iz trgovine, en iz menze ter en iz enote stanovanjske gradnje.

3. Razprava in sklepanje o eventualnem izplačilu za dopust.

Sklep: v primeru eventualnega izplačila regresa celotnemu kolektivu (K-15) naj se ta izplača vsem enako. Višino regresa za koriščenje počitniškega doma v Piranu oziroma drugih počitniških domov bo uveljavil UO restavracije. Predlagamo, da bi regres povečali od lanskoletnih 120 na 150 din, kar naj bi veljalo za vse člane enako v vseh počitniških domovih.

Smotno vodena kadrovska politika zahteva tudi pregled potreb po strokovnih kadrih. Predvidene potrebe po kadrih pa je možno kriti za več let naprej le z vzgojo mladih strokovnjakov.

Da se bodo mladi strokovni delavci zaposlili v podjetju, to lahko z gotovostjo pričakujemo le tedaj, če študentom in dijakom pomagamo pri študiju s štipendijami. Pri štipendiranju pa daje podjetje tudi pogoj, da se mora štipendist po končani šoli zaposliti v naši delovni skupnosti.

Naš kolektiv je že kmalu spoznal ugodnosti štipendiranja. Prav zato smo pričeli dodeljevati štipendije že leta 1951. Od tedaj pa do konca šolskega leta 1968/69 je študij uspešno končal že 42 naših štipendistov, in sicer: 12 na visokih in 30 na srednjih šolah; 27 kvalificiranih delavcev pa je napravilo šolo za visoko kvalifikacijo.

Sedaj je v podjetju zaposlenih 10 naših štipendistov z visoko in 20 s srednjo šolo.

Za šolsko leto 1969/70 pa prejemo študentov:

1. Matjaž DRČAR, stan. Kamnik, Medvedova 5 — študent Biotehniške fakultete, gozdarski oddelek lesnoindustrijske smeri;

2. Janez KANC, stan. Mengeš, Kidričeva 20, študent Ekonomske fakultete v Ljubljani;

3. Marija KANC, stan. Mengeš, Kidričeva 20, študentka Ekonomske fakultete v Ljubljani;

4. Franc KEMPERLE, stan. Bistričica 9, dijak Tehniške šole KMRL — lesnoindustrijskega odseka v Ljubljani;

5. Vladimir KOVAČIČ, stanov. Ljubljana, Perčeva 25, dijak Teh-

nške šole KMRL — lesnoindustrijskega odseka v Ljubljani;

6. Jože MIHELIC, stan. Kamnik, Neveljska pot 2, dijak Tehniške šole KMRL — lesnoindustrijskega odseka v Ljubljani;

7. Pavel PORAVNE, stanovanje Šmarca 57, dijak Tehniške šole KMRL — lesnoindustrijski odsek v Ljubljani;

8. Franc PRODNIK, stanov. Zg. Stranje 24, študent Višje ekonomske-komercialne šole v Mariboru.

9. Janez RESNIK, stan. Kamnik, Mengeška 1, dijak Tehniške šole elektro stroke v Ljubljani.

10. Marjanca SEMEJA, stanov. Dob št. 10. Je študentka Ekonomske fakultete v Ljubljani;

11. Zdravko SUHADOLC, stan. Kamnik, Prvomajska 7. Je dijak Tehniške šole lesnoindustrijske smeri;

12. Marjan ŠRAMELJ, stanov. Ljubljana, Studentsko naselje blok 8. Je absolvent Ekonomske fakultete v Ljubljani;

13. Ivanka TOMELJ, stanov. Šmarca 63, Je dijakinja Ekonomske srednje šole v Ljubljani;

14. Dušan URŠIČ, stan. Kamnik, Jurčičeva 10. Je dijak šole za oblikovanje v Ljubljani;

15. Irena VIDMAR, stan. Podgorje 54, dijakinja Ekonomske srednje šole v Ljubljani.

16. Brigita ZADRŽAL, stanov. Komenda 15a. Je dijakinja Ekonomske srednje šole v Ljubljani;

17. Branko ZAVRŠNIK, stanov. Kamnik, Čopova 1. Je dijak Tehniške šole za elektro stroko v Ljubljani.

Naslednji otroci naših delavcev pa dobivajo pomoč za študij:

1. Valentina BERLIC, stanov. Duplica 32c. Je dijakinja Srednje galanterijske šole v Domžalah.

2. Maks CHIAPOLINI, stanov. Duplica 32a. Je dijak Tekstilne šole v Kranju.

3. Branka KOŽELJ, stanov. Šmarca 8, dijakinja gimnazije pedagoške smeri v Ljubljani.

4. Cveto LANIŠEK, stan. Duplica 50. Je učenec osemletke.

5. Vida LOBODA, stan. Šmarca 8. Je učenka Poklicne trgovske šole v Ljubljani.

Iz sredstev, ki jih je podjetje odstopilo za štipendije skupščine skupščini občine Kamnik, prejema študenti:

1. Anka DROLC, stan. Kamnik, Kidričeva 5. Je dijakinja Srednje vzgojiteljske šole.

2. Marjan KALIŠNIK, stanov. Godič 48. Je študent Biotehniške fakultete — veterinarske smeri.

3. Alojzija KOROŠEC, stanov. Loke 19. Je dijakinja Srednje galanterijske šole.

4. Danica KRAMAR, stanovanje, Kamnik, Kranjska 4. Je dijakinja gimnazije.

5. Viktorija POPIT, stan. Duplica 32c. Je dijakinja srednje šole za telesno vzgojo.

Štipendisti prejema štipendijo mesečno v višini od 180,00 do 410,00 N din. Višina štipendije je odvisna od letnika šolanja in uspeha v šoli.

Študenti in dijaki, ki prejema štipendijo po odločbi skupščine občine Kamnik, dobe mesečno štipendijo od 140,00 do 240,00 novih dinarjev.

Novembra 1969 je podjetje izplačalo za štipendije 6.964,00 novih dinarjev.

(M. Kotnik) l. r.

PRED 36. LETI

Izvleček iz arhiva

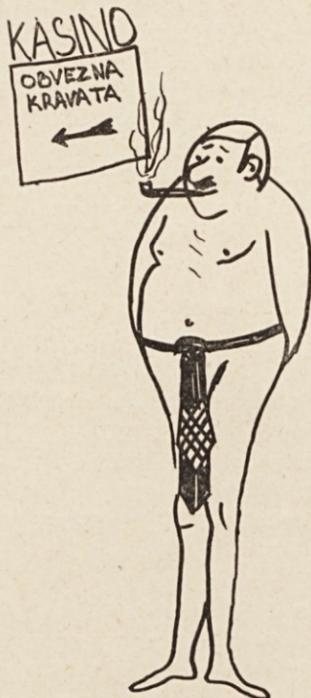
Remec je začel zadrževati delavske plače po več mesecev, obenem pa jih je še stalno zniževal. V dveh letih je znižal tudi osnovne plače poprečno za 28 %.

Delavci smo, neorganizirani, tudi to skoro molče in potrpežljivo prenašali. Toda Remec je nastopil na upor izzivajoče, s predlogom, da bo 1. maja 1934 znižal plače še za celih 50 % (petdeset odstotkov). Ko je sklical delavce in nam je to sporočil, je hinavsko začel: »Mi smo vsi ena družina — drugega izhoda ni. Vaša usoda je usoda mojih otrok itd.« Razumljivo je, da je bil odpor delavcev oster. Tu so ti ljudje pred delodajalcem prvič svobodno in ostro govorili. Čisto razumljivo, saj so grozili moškimi z znižanjem plač za dva dinarja in ženskam za 1 din na uro. Na

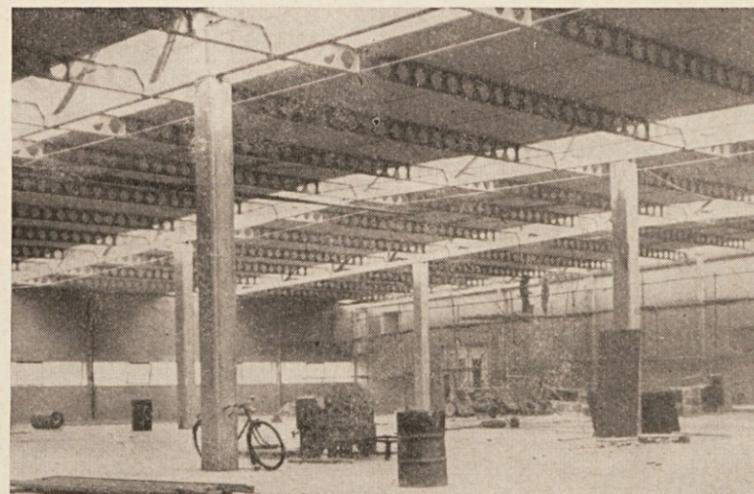
splošni protest v takratni politični, da se s tem ne da živeti itd. je na vprašanje tov. Grudna Rajkota, ki je dejal, da ne ve, ali naj pod temi pogoji še delamo ali naj gremo prosjačit, cinično odgovoril: »Mislím, da je bolje malo delati in malo fehtati, kot pa samo fehtati.« To je bilo usodno. Delavci so sklenili — ne delamo. Štrajk, to je bila parola ves mesec april. Medtem se je delavstvo začelo tudi že organizirati. Tov. Gosak Franc, Borc M. in Iv., Marolt Franc in drugi so organizirali za Jugoslovansko strokovno zvezo (JSZ), tov. Gruden Rajko, Grum Mirko, Fero Forneci in drugi pa za Narodno strokovno zvezo (NSZ). V NSZ se je organizirala večina delavcev, saj je bila tedaj na oblasti JNS in ker so s tem računali, so upali na večji uspeh.

Stavka se je začela 2. maja — 1. maja je bila nedelja — in je trajala celi mesec. Takrat je Remec delavstvu dolgoval šest obračunskih izplačil plač, ki jih ni izplačal v zadnjih dveh letih. Nedvomno je še danes mnogim uganka, kako smo sploh mogli živeti ob taki bedi. Bila je nujnost čudovite skromnosti in bede, ki ji danes ni primere.

Stavka je bila končana 29. maja z delnim uspehom, to je, znižale so se plače in akordi za 7 % in ne za 50 % kot je prvotno zahteval Remec. Na dan 1. junija so vsi stavkujoči začeli z delom. Od stavkovnega odbora samo tov. Franca Gosaka ni hotel pod nobenimi pogoji vzeti na delo. Prostovoljno pa je po stavki zapustil delo v tovarni tudi tov. Jože Marčič, ki je dobil zaposlitev v Cerknici.



Brez besed



Zaključna dela v novi hali za proizvodnjo kovinskega pohištva



Obrat neserijske se bo preselil iz utesnenih prostorov v ustreznejše

AFORIZMI

BOGASTVO

1. Človek, ne bodi zadovoljen s tem, kar si, če želiš postati to, kar nisi, tam, kjer postaneš zadovoljen, boš tudi ostal.
2. Ambicija je kot prijeten »strup«.
1. Bogastvo je kot morska voda: »Več jo spiješ, bolj si žejen!«
2. Skopuh postane bogat tako, da se dela siromaka, razsipnik postane reven tako, da se dela bogataša.
3. Bogatašu nikdar ne zmanjka rodbine!
4. Bogataš planira za jutri, siromak za danes!
5. Od čiste vode reka ne naraste...
6. Bolezen bogataša, pečenka siromaka, dišita daleč!

TOTI

